krungsri Research
A member of MUFG

Krungsri Research Digest

October 2026

มาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี หรือ NTMs มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั่วโลก เมื่อประเทศผู้นำเข้าใช้ข้อกำหนดด้านมาตรฐานสินค้า ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสหภาพยุโรป (EU) ซึ่งเป็นหนึ่งในตลาดส่งออกสำคัญของอาเซียน ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีต้นทุนเพิ่มขึ้นในการปรับปรุงกระบวนการผลิต การตรวจวัด รายงาน และทวนสอบข้อมูล ทั้งนี้ ประเทศในอาเซียนได้รับผลกระทบต่อการส่งออกในระดับแตกต่างกัน และจำเป็นต้องเร่งปรับตัวทั้งในระดับประเทศและภูมิภาคเพื่อรักษาขีดความสามารถการแข่งขันในระยะยาว

การบังคับใช้มาตรการ NTMs ของ EU

EU บังคับใช้มาตรการ NTMs อย่างเข้มข้น เพื่อคุ้มครองตลาดภายใน ยกระดับมาตรฐานสินค้า และสนับสนุนเป้าหมายความยั่งยืน โดย**สินค้านำเข้าของ EU เกือบทุกประเภทหรือกว่า 99% ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่มิใช่ภาษี** สินค้าเกษตรและอาหารเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบสูงสุด โดยมีอัตราภาษีเทียบเท่าจากมาตรการ NTMs เฉลี่ยราว 20% ขณะที่เครื่องจักร อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ เสื้อผ้า และสิ่งทอเป็นกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่มีความอ่อนไหวสูง โดยมีอัตราภาษีเทียบเท่าเฉลี่ยราว 8-10% การเข้าถึงตลาด EU จึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการปฏิบัติตามมาตรฐานที่เข้มงวดด้วย ไม่ใช่เพียงความได้เปรียบด้านราคาเท่านั้น

ผลกระทบต่ออาเซียนไม่เท่ากัน

เวียดนามมีความเสี่ยงจากมาตรการ NTMs ของ EU สูงที่สุดในบรรดา 5 ประเทศสำคัญในอาเซียน โดยมีสัดส่วนการส่งออกสินค้าที่มีความอ่อนไหวต่อมาตรการ NTMs ไปยัง EU กว่า 8.8% ของ GDP รองลงมาคือมาเลเซียที่ 3.8% ไทยที่ 3.3% ส่วนฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียได้รับผลกระทบน้อยกว่าโดยเปรียบเทียบ อย่างไรก็ตาม ประเทศหลักส่วนใหญ่ (ยกเว้นอินโดนีเซีย) ยังพึ่งพาการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องจักรในสัดส่วนสูงถึงครึ่งหนึ่งของการส่งออกไป EU ทั้งหมด ทำให้ผลกระทบจากมาตรการ NTMs กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มสินค้านี้เป็นสำคัญ

มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มความท้าทายต่อการส่งออก

มาตรการปรับคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (CBAM) ซึ่งเพิ่มต้นทุนของสินค้าที่ปล่อยคาร์บอนสูง และมาตรการสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า (EUDR) ซึ่งกำหนดให้สินค้าต้องไม่เกี่ยวข้องกับการตัดไม้ทำลายป่าจะยิ่งเพิ่มความต่อท้าทายต่อการส่งออกไป EU โดยอินโดนีเซียมีแนวโน้มได้รับผลกระทบสูงที่สุดจากทั้งสองมาตรการนี้ เนื่องจากมีสัดส่วนการส่งออกสินค้าภายใต้สองมาตรการนี้รวมกันถึง 35.9% ของมูลค่าการส่งออกไปยัง EU รองลงมาคือเวียดนามที่มีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกโลหะไปยัง EU มากที่สุด และมาเลเซียที่ได้รับผลกระทบในกลุ่มสินค้าปาล์มน้ำมันกับยางพารา ขณะที่ไทยได้รับผลกระทบในกลุ่มสินค้ายางพาราและโลหะ

อ่านเพิ่มเติมได้ที่นี่

มาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี: ผลกระทบและความท้าทายต่อเศรษฐกิจอาเซียน

มุมมองวิจัยกรุงศรี

มาตรการ NTMs มีแนวโน้มเข้มงวดขึ้นในประเทศคู่ค้าสำคัญของอาเซียน ส่งผลให้ต้นทุนการส่งออกสินค้าปรับตัวสูงขึ้น และอาจกลายเป็นความท้าทายเชิงโครงสร้างต่อขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ทั้งนี้ การรับมือด้วยการปฏิบัติตามข้อกำหนดเป็นรายมาตรการอาจไม่เพียงพอ ประเทศในอาเซียนยังต้องเร่งลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานอาทิ พลังงานสะอาด เทคโนโลยีการผลิตควบคู่กับการการพัฒนาบุคลากร เครื่องมือทางการเงินที่ช่วยลดต้นทุนการเปลี่ยนผ่าน นอกจากนี้ ความร่วมมือระดับภูมิภาคจะมีความสำคัญมากขึ้น ทั้งการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ร่วมกันและการเชื่อมโยงระบบตรวจสอบ เพื่อให้อาเซียนยังรักษาความสามารถในการแข่งขัน ท่ามกลางภูมิทัศน์เศรษฐกิจโลกที่การค้าเสรีกลายเป็นเรื่องในอดีตไปแล้ว

krungsri Research
A member of MUFG

Krungsri Research Digest

October 2026

โลกของเราเผชิญกับภาวะลานีญามาตั้งแต่ช่วงกลางปี 2567 จนถึงต้นปี 2569 ซึ่งส่งผลให้อุณหภูมิโดยรวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและมีฝนตกชุกกว่าปกติ แต่ตั้งแต่ไตรมาส 2 ของปี 2569 เป็นต้นไป สถานการณ์กลับเปลี่ยนทิศ โดยเริ่มปรับเข้าสู่ภาวะเอลนีโญ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่อุณหภูมิสูงขึ้น และมีแนวโน้มส่งผลต่อเนื่องไปจนถึงปี 2570 สิ่งที่น่าจับตามองไปกว่านั้นคือภาวะเอลนีโญในครั้งนี้มีโอกาสที่จะอยู่ในระดับรุนแรงมากเมื่อเทียบกับครั้งที่ผ่านมา หรืออาจเรียกได้ว่าเป็น “ซูเปอร์เอลนีโญ” (Super El Niño) ที่จะส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังห่วงโซ่อุปทานและเศรษฐกิจไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ภัยแล้งยืดเยื้อถึงครึ่งแรกของปี 2570

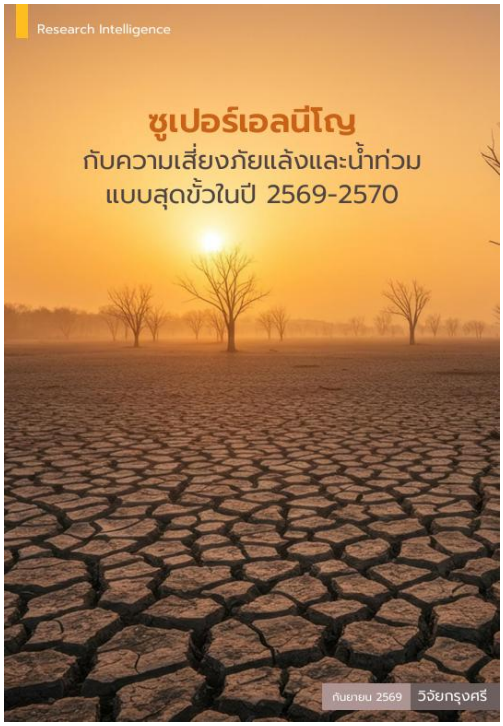
ภายใต้อิทธิพลของเอลนีโญ ไทยมีแนวโน้มเผชิญทั้งอุณหภูมิที่สูงขึ้นและปริมาณฝนที่ลดลง โดยวิจัยกรุงศรีประเมินว่าปริมาณน้ำฝนรวมปี 2569 อาจต่ำกว่าค่าเฉลี่ยราว 10-13% ประกอบกับภาวะฝนทิ้งช่วงที่ทำให้ระยะเวลาเก็บกักน้ำสั้นลง ส่งผลให้ปริมาณน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติและเขื่อนขนาดใหญ่ลดลง และเพิ่มความเสี่ยงขาดแคลนน้ำสำหรับการเกษตร โดยเฉพาะพื้นที่แล้งซ้ำซากนอกเขตชลประทาน ซึ่งอาจลากยาวถึงครึ่งแรกของปี 2570 ขณะที่ภาคตะวันออกมีความเสี่ยงสูง เนื่องจากมีความต้องการใช้น้ำจากทั้งภาคเกษตรและอุตสาหกรรมในระดับสูง

อุทกภัยอาจตามมาในช่วงครึ่งหลังปี 2570

ความเสี่ยงด้านน้ำอาจเปลี่ยนจากภัยแล้งเป็นอุทกภัยในช่วงครึ่งหลังของปี 2570 หากไทยเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ภาวะลานีญา ซึ่งจะทำให้ปริมาณฝนเพิ่มขึ้น ประกอบกับมีโอกาสที่พายุหมุนเขตร้อนจะเคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทย 2-3 ลูก ส่งผลให้มีฝนตกมากกว่าปกติ ขณะเดียวกัน รูปแบบฝนที่ตกหนักและกระจุกตัวในช่วงเวลาสั้นๆ หรือ “Rain bomb” อาจทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน เนื่องจากน้ำฝนอาจอยู่นอกพื้นที่รับน้ำหรือพื้นที่กักเก็บของเขื่อน จึงเพิ่มความเสี่ยงต่อพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชน

ภัยธรรมชาติกระทบต่อเนื่องตลอดห่วงโซ่อุปทาน

สภาพอากาศสุดขั้วจากการเปลี่ยนผ่านของเอลนีโญสู่ลานีญามีแนวโน้มสร้างผลกระทบต่อผลผลิตเกษตรและห่วงโซ่อุปทานในวงกว้าง โดยภัยแล้งในปี 2569 จะกระทบข้าว มันสำปะหลัง และปาล์มน้ำมัน รวมถึงอุตสาหกรรมที่พึ่งพาวัตถุดิบดังกล่าว โดยเฉพาะภาคเกษตร อาหารสด รวมถึงอาหารและเครื่องดื่มแปรรูป ขณะที่ในปี 2570 ผลผลิตเกษตรมีโอกาสฟื้นตัวตามสภาพอากาศที่กลับเข้าสู่ภาวะปกติถึงลานีญาระดับปานกลางในช่วงครึ่งปีหลัง แต่หากเกิดอุทกภัยตามมา ความเสียหายจะครอบคลุมทั้งผลผลิตและทรัพย์สิน และหากเกิดในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ อาจส่งผ่านไปยังห่วงโซ่การผลิตตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำและเพิ่มความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม

อ่านเพิ่มเติมได้ที่นี่

ซูเปอร์เอลนีโญกับความเสี่ยงภัยแล้งและน้ำท่วมแบบสุดขั้ว

มุมมองวิจัยกรุงศรี

วิกฤตภัยแล้งและอุทกภัยภายใต้ความผันผวนของสภาพภูมิอากาศจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในปี 2569-2570 ได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยวิจัยกรุงศรีประเมินว่าในกรณีเลวร้ายที่สุด ความเสียหายทางเศรษฐกิจจากภัยแล้งและอุทกภัยรวมกันอาจสูงถึง 0.69% ของ GDP ในปี 2570

ซูเปอร์เอลนีโญจึงไม่ใช่เพียงปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ส่งผลต่อสภาพภูมิอากาศเท่านั้น แต่เป็นสัญญาณเตือนให้ทุกภาคส่วนเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรอบด้าน ทั้งในมิติการบริหารจัดการน้ำ การวางแผนภาคเกษตร และการปรับตัวของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มแปรรูปที่พึ่งพาวัตถุดิบจากภาคเกษตรเป็นสำคัญ เพื่อช่วยบรรเทาความเสียหาย ท่ามกลาง “ภาวะโลกรวน” ที่ทวีความรุนแรงขึ้นทุกที

krungsri Research
A member of MUFG

Krungsri Research Digest

October 2026

การย้ายเมืองหลวงสู่ “นุสันตารา” (IKN) เป็นโครงการยุทธศาสตร์สำคัญของอินโดนีเซียที่มุ่งบรรเทาปัญหาความแออัดของกรุงจาการ์ตา อย่างไรก็ตาม การพัฒนา IKN กลับล่าช้าจากข้อจำกัดด้านการลงทุนภาคเอกชนที่ต่ำกว่าเป้าหมาย การพึ่งพางบประมาณภาครัฐที่เพิ่มขึ้น และความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่อ่อนแอลง ส่งผลให้ IKN ยังห่างไกลจากการเป็นเครื่องยนต์เศรษฐกิจตามวิสัยทัศน์เดิม โดยความสำเร็จในระยะข้างหน้าจะขึ้นอยู่กับความสามารถของรัฐบาลในการฟื้นฟูความเชื่อมั่นและดึงดูดการลงทุนเข้าสู่โครงการอย่างต่อเนื่อง

จากเมืองหลวงใหม่สู่โจทย์ท้าทายทางเศรษฐกิจ

อินโดนีเซียวางให้ IKN เป็นทั้งศูนย์กลางด้านการปกครองและเครื่องยนต์เศรษฐกิจแห่งใหม่ เพื่อกระจายความเจริญออกจากเกาะชวา ดึงดูดการลงทุน และสนับสนุนเป้าหมายการเป็นประเทศพัฒนาแล้วภายในปี 2587 และมีสถานะทางกฎหมายที่ไม่สามารถยกเลิกได้ **อย่างไรก็ตาม ความคืบหน้าของโครงการยังต่ำกว่าที่คาด** ทั้งด้านการก่อสร้าง การย้ายหน่วยงานภาครัฐ และการลงทุนจากภาคเอกชน ปัจจัยเหล่านี้ จึงก่อให้เกิดคำถามถึง**ความเป็นไปได้และความยั่งยืนของโครงการย้ายเมืองหลวงในระยะข้างหน้า**

Funding Gap โจทย์ใหญ่ที่สุดของ IKN

ความล่าช้าของโครงการ IKN เกิดจากความท้าทายทั้งด้านการระดมทุนและการพัฒนาพื้นที่ โดยการลงทุนจากภาคเอกชนยังต่ำกว่าเป้าหมายมาก ขณะที่ภาครัฐต้องรับภาระงบประมาณเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ท่ามกลางความไม่ชัดเจนของแผนพัฒนาและความไม่ต่อเนื่องของนโยบาย ซึ่งบั่นทอนความเชื่อมั่นของนักลงทุน ขณะเดียวกัน โครงการยังเผชิญข้อจำกัดจากพื้นที่ดำเนินงาน ทั้งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน และความลังเลของประชาชนและข้าราชการในการย้ายถิ่นฐาน เมื่อเมืองยังไม่สามารถดึงดูดผู้คนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ตามเป้าหมาย การลงทุนใหม่จึงเกิดขึ้นได้จำกัด กลายเป็นวงจรความท้าทายที่ยิ่งทำให้การพัฒนาโครงการล่าช้าออกไปอีก

ทิศทางของ IKN และนัยยะต่อเศรษฐกิจ

นโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันส่งสัญญาณว่า IKN ถูกปรับลดบทบาทจาก “เมืองหลวงเต็มรูปแบบ” สู่ **“เมืองหลวงด้านการปกครองและการบริหารราชการ”** อีกทั้งมีแนวโน้มพึ่งพางบประมาณภาครัฐเป็นหลักและเสี่ยงกลายเป็นภาระทางการคลังระยะยาวมากกว่าเคยประเมินไว้ ซึ่ง**อาจสร้างแรงกดดันต่อฐานะการคลังและความเชื่อมั่นของนักลงทุนในระยะยาว** โดยเฉพาะในช่วงที่อินโดนีเซียกำลังเผชิญความท้าทายด้านความเชื่อมั่นของตลาด ขณะที่**ผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจยังคงจำกัดอยู่ในระดับท้องถิ่น** ที่ยังไม่อาจสร้างผลเชิงบวกต่อการจ้างงาน การบริโภค และการลงทุนในระดับประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น หากรัฐบาลไม่สามารถดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชนเพิ่มเติมได้ โครงการจึงอาจสร้างภาระทางการคลังมากกว่าผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับ

อ่านเพิ่มเติมได้ที่นี่

นุสันตารากับการพัฒนาเศรษฐกิจ เครื่องยนต์หรือเงื่อนปมของอินโดนีเซีย

มุมมองวิจัยกรุงศรี

วิจัยกรุงศรีมองว่า โครงการ IKN ยังไม่เป็นภาระที่ฉุดรั้งเศรษฐกิจอินโดนีเซียในปัจจุบัน แต่ก็ยังห่างไกลจากการเป็นเครื่องยนต์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามวิสัยทัศน์เดิม เนื่องจากการลงทุนภาคเอกชนยังต่ำกว่าเป้าหมาย ขณะที่ภาครัฐต้องรับภาระงบประมาณเพิ่มขึ้น

ในระยะข้างหน้า ความสำเร็จของ IKN จะขึ้นอยู่กับความสามารถของรัฐบาลในการฟื้นฟูความเชื่อมั่นนักลงทุน ลดช่องว่างด้านการระดมทุน และสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ หากทำได้ IKN ยังมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์กลางการปกครองและรองรับการลงทุนในเมืองอัจฉริยะและพลังงานสะอาดได้ในอนาคต แต่หากไม่สามารถดึงดูดเงินลงทุนภาคเอกชนได้เพียงพอ โครงการอาจสร้างผลตอบแทนทางเศรษฐกิจได้ต่ำกว่าที่คาดหวังไว้